

Saa længe Handelen var fri, var Forholdet altsaa det, at der kun var sat en højeste Grænse, og Spørgsmaalet om, hvilken Pris der kunde gives og tages indenfor denne Grænse, var et Spørgsmaal Sælger og Køber imellem, hvorom de ved fri Overenskomst maatte komme til en endelig Afgørelse. Den 3. April kom Forholdet imidlertid til at ligge anderledes, idet Staten den Dag overtog al Rug, og naar Staten beslaglagde Rugen og forlangte den udleveret, kunde der være Tale for Staten om at blive stillet overfor vedkommende Ejers Krav om at faa Rugen vurderet. Det er udtrykkelig fastsat i Loven, at naar Staten overtager en vis Vare til Samfundets Forbrug, skal den eventuelt kunne vurderes af en Vurderingskommission. Med andre Ord, idet Staten den 3. April overtog Rugen, vilde den kunne blive stillet overfor den Kendsgerning, at enhver af dem, hvis Beholdninger paa denne Maade blev faktisk eksproprieret, kunde kræve Rugen vurderet i en Kommission, noget, der selvfølgelig vilde medføre Udgifter, og for overhovedet at undgaa dette fandt man det rigtigt, idet Staten gjorde Afleveringen af Rug til en Pligt, hvilket det ikke før havde været, at fastsætte en ensartet Pris som den, der skulde tilbydes i det Øjeblik, Overtagelsen skulde ske. Derfor er der den 3. April udgaaet Besked til alle Amtmænd om, at den laveste Pris, der skulde tilbydes ved Overtagelsen, var 17 Kr. 70 Øre. I det Øjeblik der blev indført en ensartet Fremgangsmaade, idet Staten overtog al Rug, blev Prisen ens.

Saa længe Rughandelen var fri indenfor en Højestepris, maatte den følge Handelens sædvanlige Vilkaar, at der kom visse Forskelligheder paa de forskellige Egne, og jeg kan derfor kun svare det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds, at jeg tror ikke, det lader sig gøre at gaa til en Efterbetaling for Rug, der er leveret før 3. April. Da Afleveringen af Rug har fundet Sted i hele Aaret fra Høstens Begyndelse indtil 3. April under disse Forhold, hvor den lavvægtige Rug har været solgt i den frie Handel indenfor Højesteprisen, uden at Sagen er ført frem her i Tinget, er det ogsaa nu et noget sent Tidspunkt at ville fremkalde hele den Vanskelighed, som en Efterbetaling vilde medføre.

Nørskov: Jeg beklager meget det Svar, den højtærede Indenrigsminister gav paa min Forespørgsel. Jeg kan ikke begribe, hvorledes det kan gaa til, at nogle

Amtter har ydet en Mindstepris af 17 Kr. 70 Øre, hvorimod andre Amtter er gaaet langt under den Pris. Jeg vil tillade mig at spørge, om det er efter et Cirkulære, de har gjort dette, eller hvordan det hænger sammen. Det er naturligt, at de Folk, der har faaet den lille Pris for deres Rug, føler sig i høj Grad forurettede og brøstholdne. Der har lydt mange Klager og Protester i saa Henseende fra de paagældende Egne, og det synes jeg er berettiget og naturligt. — Jeg synes ogsaa nok, den Sag har været fremme før. Den højtærede Minister sagde, at det var et sent Tidspunkt, den blev ført frem, men saa vidt mig bekendt har den været fremme baade i Prisreguleringskommissionen og i Landbrugsudvalget, og det er vistnok Aarsagen til, at Cirkulæret af 3. April er kommet, hvorefter man ikke maa gaa under en Pris af 17 Kr. 70 Øre, uanset Rugens hollandske Vægt. Jeg beklager meget den højtærede Ministers Stilling, særlig for de Folks Skyld, som har maattet afhænde deres Rug til en saa uhyre lav Pris, som de i mange Tilfælde har faaet.

Indenrigsministeren (Rode): Det er meget rigtigt, at Spørgsmaalet har været behandlet i det staaende Landbrugsudvalg, umiddelbart før Statens Overtagelse af Rugen den 3. April fandt Sted, idet man henledte Opmærksomheden paa, at det, naar denne Foranstaltning skulde finde Sted, vilde være rigtigt at fastsætte en ensartet Pris. Dette maatte jeg erkende Rigtigheden af, og derfor blev ogsaa Cirkulæret vedrørende Overtagelsen den 3. April affattet, som det blev, i fuld Overensstemmelse med de fremsatte Ønsker om, at der ved Statens Overtagelse skulde tilbydes en ensartet Pris for lavvægtig Rug. Men det ærede Medlem synes at overse, at den Rug, Staten har købt før den 3. April, kun er en begrænset Del af den Rug, som overhovedet har været Genstand for Handel i Tidsrummet fra Høstens Begyndelse indtil den 3. April. Der er ustandselig af Bagere og Møllere købt lavvægtig Rug i disse Maaneder, og de har selvfølgelig ogsaa betalt forskellige Priser, alt under den fastsatte Grænse. Dette Forhold har haft en fuldkommen frivillig Overenskomsts Karakter. Man har kunnet ladet være at sælge til Staten, hvis man ikke vilde det, og man har kunnet sælge til Staten, hvis man vilde det. Man har kunnet forkaste de Tilbud, der blev gjort, hvis man ønskede det, og man har kunnet antage dem, hvis man ønskede det, paa samme Maade